

Lecba

Sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Jô chcã flégrã lecec
Wzniesc sã na wiżawë
Z Gduńska rëgnąc, czerënk chwëcëc,
Dalek – chòcbë do Warszawë.

Jô bë strachù ni miôł
- Tak mie sã wëdôwô -
Mòckò bëm sã stółka trzimôł
Sztël so sedzôł i nie stôwôł.

Mòże jô bë z górë
Pòznôł chëcze mòje
A tej przebił sã przez chmùrë
- Ùdrzôł, co sã w niebie dzeje.

Ref. Gwësno jinszé dzecë
Rôd bë chcałë wiedzec
Jak je w lëfce flégrã lecec?
- Mógłbëm òpòwiedzec.

Lot

Sł. E. Pryczkowski, muz. T. Korthals

Chcę lecieć samolotem
Wnieść się na wysokości
Z Gdańska wyruszyć, złapać kierunek
Daleko – choćby do Warszawy.

Ja nie miałbym strachu
- Tak mnie się wydaje –
Mocno bym się trzymał krzesła
Cicho siedział i nie wstawał.

Może ja bym z góry
Poznał mój dom
A wtedy przebił się przez chmury
- Zobaczył, co się w niebie dzieje.

Ref. Na pewno inne dzieci
Chętnie chciałyby wiedzieć
Jak to jest w powietrzu latać samolotem
- Wszystko mógłbym opowiedzieć.

tłum. z jęz. kasz. E. Pryczkowski